

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Serbovej a sudcov JUDr. Milana Lipovského a JUDr. Igora Burgera v trestnej veci obvineného **M. V. pre zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi** podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/ Tr. zák. a iné, na neverejnom zasadnutí 25. mája 2011 v Bratislave, o dovolaní obvineného M. V., ktoré podal prostredníctvom splnomocneného obhajcu Mgr. P. B., proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 9. septembra 2008, sp. zn. 3To 84/2008, rozhodol

t a k t o :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného M. V. **sa o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava V zo 16. apríla 2008, sp. zn. 4T 70/2007, bol obvinený M. V. uznaný za vinného, v bode 1/ rozsudku z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zák. a v bode 2/ rozsudku s odsúdeným R. G. zo zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/ Tr. zák. na skutkovom základe, že

1/ obvinený M. V.

dňa 23. novembra 2006 v čase asi o 03.15 hod. v B. viedol osobné motorové vozidlo zn. Ford Escort s evidenčným číslom S., a to i napriek tomu, že mu bol rozhodnutím Okresného dopravného inšpektorátu OR PZ v Bratislave IV pod sp. zn. ORP-P-670/DI-MA-2005-IV, zo dňa 28. apríla 2006, právoplatným zo dňa 26. mája 2006, uložený mimo iného aj zákaz

činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v trvaní 12 mesiacov, teda v dobe od 26. mája 2006 do 26. mája 2007,

2/ obvinení M. V. a R. G.

dňa 23. novembra 2006 v čase asi o 03.15 hod. v B. v osobnom motorovom vozidle zn. Ford Escort s evidenčným číslom S. obvinený M. V. po zablokovaní vozidla pohotovostnou motorizovanou hliadkou PZ po predchádzajúcom prenasledovaní a odmietnutí zastaviť hliadke PZ, ako vodič motorového vozidla hodil na nohy obvineného R. G., sediaceho vo vozidle na mieste spolujazdca, 1 ks injekčnej striekačky objemu 5 ml s obsahom béžového kryštalického materiálu s hmotnosťou 4 562 mg a 1 ks väčšieho igelitového vrečka s obsahom béžového kryštalického materiálu s hmotnosťou 52 mg s tým, že obvinenému R. G. povedal „nehovor, že je to moje, na, tu máš“, následne si tieto veci obvinený R. G. schoval do vaku a obaja obvinení vystúpili z motorového vozidla až na základe výzvy hliadky PZ, ako aj hrozby zbraňou, upustili od úteku a podrobili sa kontrole totožnosti ako aj bezpečnostnej prehliadke. Počas vykonávania kontroly hliadkou PZ bola u obvineného M. V. nájdená 1 ks injekčná striekačka s obsahom béžového kryštalického materiálu naplnenej na 0,6 ml o hmotnosti 343 mg. U obvineného R. G. bola počas kontroly nájdená 1 ks injekčná striekačka objemu 5 ml s obsahom béžového kryštalického materiálu s hmotnosťou 4 562 mg, 1 ks väčšieho igelitového vrečka s obsahom béžového kryštalického materiálu s hmotnosťou 52 mg, 1 ks injekčná striekačka objemu 2,5 ml s obsahom béžového kryštalického materiálu s hmotnosťou 254 mg a 1 ks igelitového vrečka s tlakovým uzáverom o veľkosti 9,5 x 5 cm s obsahom béžového kryštalického materiálu s hmotnosťou 9 280 mg. Pri následnej kontrole motorového vozidla bola na mieste spolujazdca, kde predtým sedel obvinený R. G., zaistená 1 ks injekčná striekačka s obsahom kryštalického materiálu s hmotnosťou 495 mg.

Kriminalisticko-expertíznym skúmaním obsahu 1 ks injekčnej striekačky naplnenej na 0,6 ml zaistenej obvinenému M. V. bolo zistené, že obsahovala metamfetamín v zmesi s piracetamom s hmotnosťou 343 mg a s priemernou koncentráciou účinnej látky 60,3 % hmotnostných (vyjadrené ako voľná báza) a toto množstvo treba považovať za 5-10 obvykle jednorazových dávok drogy.

Skúmaním vecí zaistených R. G. bolo zistené, že 1 ks injekčnej striekačky objemu 5 ml obsahoval metamfetamín v zmesi s piracetamom s hmotnosťou 4 562 mg a s priemernou koncentráciou účinnej látky 29,8 % hmotnostných (vyjadrené ako voľná báza) a toto množstvo treba považovať za 34-68 obvykle jednorazových dávok drogy. Skúmaním obsahu 1 ks väčšieho igelitového vrečka bolo zistené, že obsahovalo metamfetamín v zmesi s piracetamom s hmotnosťou 52 mg a s priemernou koncentráciou účinnej látky 46,0 % hmotnostných (vyjadrené ako voľná báza) a toto množstvo treba považovať za 1 obvykle jednorazovú dávku drogy. Skúmaním obsahu 1 ks injekčnej striekačky objemu 2,5 ml bolo zistené, že obsahovala metamfetamín v zmesi s piracetamom s hmotnosťou 254 mg a s priemernou koncentráciou účinnej látky 29,8 % hmotnostných (vyjadrené ako voľná báza) a toto množstvo treba považovať za 2-4 obvykle jednorazových dávok drogy. Skúmaním obsahu 1 ks igelitového vrečka s tlakovým uzáverom o veľkosti 9,5x5 cm bolo zistené, že obsahovalo metamfetamín v zmesi s piracetamom s hmotnosťou 9 280 mg a s priemernou koncentráciou účinnej látky 29,8 % hmotnostných (vyjadrené ako voľná báza) a toto množstvo treba považovať za 69-138 obvykle jednorazových dávok drogy.

Kriminalisticko-expertíznym skúmaním obsahu 1 ks injekčnej striekačky zaistenej na mieste spolujazdca bolo zistené, že obsahovala metamfetamín v zmesi s piracetamom s hmotnosťou 495 mg a s priemernou koncentráciou účinnej látky 58,1 % hmotnostných (vyjadrené ako voľná báza) a toto množstvo treba považovať za 7 - 14 obvykle jednorazových dávok drogy.

Obvinený M. V. teda držal 1 ks injekčnej striekačky naplnenej na 0,6 ml s obsahom metamfetamínu v zmesi s piracetamom s hmotnosťou 343 mg a s priemernou koncentráciou účinnej látky 60,3 % hmotnostných (vyjadrené ako voľná báza) a toto množstvo treba považovať za 5 - 10 obvykle jednorazových dávok drogy, 1 ks injekčnej striekačky objemu 5 ml s obsahom metamfetamínu v zmesi s piracetamom s hmotnosťou 4 562 mg a s priemernou koncentráciou účinnej látky 29,8 % hmotnostných (vyjadrené ako voľná báza) a toto množstvo treba považovať za 34 - 68 obvykle jednorazových dávok drogy a 1 ks väčšieho igelitového vrečka s obsahom metamfetamínu v zmesi s piracetamom s hmotnosťou 52 mg a s priemernou koncentráciou účinnej látky 46,0 % hmotnostných

(vyjadrené ako voľná báza) a toto množstvo treba považovať za 1 obvykle jednorazovú dávku drogy,

obvinený R. G. držal 1 ks injekčnej striekačky objemu 5 ml s obsahom metamfetamínu v zmesi s piracetamom s hmotnosťou 4 562 mg a s priemernou koncentráciou účinnej látky 29,8 % hmotnostných (vyjadrená ako voľná báza) a toto množstvo treba považovať za 34-68 obvykle jednorazových dávok drogy, 1 ks väčšieho igelitového vrečka s obsahom metamfetamínu v zmesi s piracetamom s hmotnosťou 52 mg a s priemernou koncentráciou účinnej látky 46,0 % hmotnostných (vyjadrené ako voľná báza) a toto množstvo treba považovať za 1 obvykle jednorazovú dávku drogy, 1 ks injekčnej striekačky objemu 2,5 s obsahom metamfetamínu v zmesi s piracetamom s hmotnosťou 254 mg a s priemernou koncentráciou účinnej látky 29,8 % hmotnostných (vyjadrené ako voľná báza) a toto množstvo treba považovať za 2-4 obvykle jednorazových dávok drogy pričom ho držal za účelom ďalšieho predaja, 1 ks igelitového vrečka s tlakovým uzáverom o veľkosti 9,5x5 cm s obsahom metamfetamínu v zmesi s piracetamom s hmotnosťou 9 280 mg a s priemernou koncentráciou účinnej látky 29,8 % hmotnostných (vyjadrené ako voľná báza) a toto množstvo treba považovať za 69-138 obvykle jednorazových dávok drogy a toto množstvo držal za účelom ďalšieho predaja a 1 ks injekčnej striekačky s obsahom metamfetamínu v zmesi s piracetamom s hmotnosťou 495 mg a s priemernou koncentráciou účinnej látky 58,1 % hmotnostných (vyjadrené ako voľná báza) a toto množstvo treba považovať za 7-14 obvykle jednorazových dávok drogy.

Kriminalisticko-expertíznym skúmaním odobratých sterov z rúk obvineného R. G. bolo zistené, že bola zistená prítomnosť stôp metamfetamínu.

Metamfetamín je zaradený v zmysle zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch do II. skupiny psychotropných látok.

Za to bol obom obvineným uložený podľa § 172 ods. 1 Tr. zák., § 41 ods. 2, § 42 ods. 1 a § 38 ods. 7 Tr. zák. úhrnný a súhrnný trest odňatia slobody, obvinenému V. vo výmere deväť rokov a obvinenému G. vo výmere osem rokov a osem mesiacov.

Obvinený M. V. bol na výkon uloženého trestu podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a obvinený R. G. podľa § 48 ods.2 písm. a/ Tr. zák. do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Obvinenému M. V. bol podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. uložený aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu tri roky.

Keďže obom obvineným boli tresty ukladané ako tresty súhrnné, súd u oboch zrušil výrok o treste Trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava II, a to v prípade obvineného V. z 23. júla 2007, sp. zn. 5T 140/2007 a v prípade obvineného G. z 2. mája 2007, sp. zn. 3T 71/2007, pričom boli zrušené aj ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Proti tomuto rozsudku podali odvolanie obvinený M. V. a jeho matka odvolateľka E. V..

Krajský súd v Bratislave uznesením z 9. septembra 2008, sp. zn. 3To 84/2008, podľa § 319 Tr. por. zamietol odvolanie obvineného M. V. a podľa § 316 ods. 1 Tr. por. zamietol aj odvolanie matky obvineného E. V..

Proti vyššie označenému uzneseniu krajského súdu podal dovolanie obvinený M. V., a to prostredníctvom obhajcu Mgr. P. B.. Dovolanie podané z dôvodov uvedených v ustanovení § 371 ods. 1 písm. c/, písm. d/, písm. g/, písm. h/, písm. i/ Tr. por. smeruje proti výroku o vine obvineného V. v bode 2/ rozsudku a voči výroku o treste odňatia slobody, zaradenia na jeho výkon do ústavu na výkon trestu s miernym stupňom stráženia ako aj voči konaniu, ktoré právoplatnému rozhodnutiu predchádzalo.

V písomných dôvodoch podaného dovolania obvinený prostredníctvom svojho obhajcu uviedol, že spáchanie zločinu podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/ Tr. zák. v priebehu celého konania popieral a nebol tiež proti nemu získaný žiadny priamy dôkaz a nepriame dôkazy nevyzneli presvedčivo. Trest ktorý mu bol uložený, považuje za nesprávny, nespravodlivý, nezákonný a tvrdý. Konštatoval, že vzhľadom na ustálenú súdnu prax, znenie § 154c ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a znenie čl. 6 ods. 1 a ods. 3

Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd, ktoré vo svojom podaní aj cituje, aplikácia asperačnej zásady nie je vždy nevyhnutná a obligatórna. Oba konajúce sudy preto pri ukladaní trestu, podľa jeho mienky, nesprávne použili ustanovenie § 41 ods. 2, § 42 ods. 1 Tr. zák., a to v rozpore s normami vyššej právnej sily, keď nerešpektovali Ústavu Slovenskej republiky a Dohovor. V III. časti podaného dovolania obvinený, prostredníctvom obhajcu namietal, že na základe zisteného skutkového stavu, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, malo byť jeho konanie vo vzťahu ku skutku v bode 2/ rozsudku právne kvalifikované podľa § 171 ods. 2 Tr. zák., v spojení s § 135 ods. 2 Tr. zák., pretože obvinený prechovával bez dôvodných pochybností omamnú látku len v množstve zodpovedajúcom najviac 10 násobku obvykle jednorazovej dávky na použitie, a to pre svoju osobnú potrebu. V tomto smere namietal výpoveď spoluodsúdeného R. G., ktorý mal na výsledku hodnotenia dôkaznej situácie enormný záujem. Namietal, že neboli vykonané daktyloskopické stopy, resp. expertíza na oblečenie, nebol súdmi akceptovaný list R. G., ktorého obsah naznačuje, že nevypovedal pravdu. V ďalšej časti podaného dovolania obvinený vyslovil názor, že trestné činy boli spáchané jedným skutkom, ide o jednočinný súbeh, ktorá okolnosť vylučuje aplikáciu asperačnej zásady pri ukladaní trestu. Ďalší dovolací dôvod obvinený vidí v tom, že sudy neskúmali jeho subjektívnu stránku, teda úmysel vo vzťahu k prechovávaniu omamných látok a že sudy vo svojich rozhodnutiach neuviedli spôsob spoločného konania oboch obvinených, čo malo vplyv na výmeru ukladaných trestov, pretože nebolo možné pre absenciu uvedenia formy spoločného konania skúmať mieru konania obvinených.

V závere podaného dovolania obvinený žiadal i o prerušenie výkonu trestu odňatia slobody až do rozhodnutia o podanom dovolaní.

Na podklade podaného dovolania Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) zistil, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1 Tr. por.), bolo podané osobou oprávnenou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), v zákonnej lehote a mieste, kde tento mimoriadny opravný prostriedok možno podať, ale zároveň zistil aj to, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c/ Tr. por., pretože nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/, písm. d/, písm. g/, písm. h/, písm. i/ Tr. por.

V úvode je potrebné zdôrazniť, že dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok, ktorý umožňuje oprávneným osobám namietat' zásadné porušenie procesnoprávnych a hmotnoprávnych ustanovení v rozhodnutiach súdov, ktoré sú taxatívne vymenované v ustanovení § 371 ods. 1 písm. a/ až písm. l/ Tr. por. Dovolanie nie je preto možné chápať ako po neúspešnom odvolaní ďalší opravný prostriedok, ktorým by boli podávané námietky oprávnenej osoby k skutkovým zisteniam alebo k výške uloženého trestu. Správne uvedenie dôvodu dovolania je podstatné, pretože limituje rozsah preskúmvacej povinnosti dovolacieho súdu.

Dovolacím dôvodom podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. je zásadné porušenie práva na obhajobu, spočívajúce najmä v porušení ustanovení o povinnej obhajobe.

Obvinený v podanom dovolaní neuviedol ani jednu relevantnú skutočnosť, ktorá by preukazovala, že bolo v jeho prípade zásadným spôsobom porušené jeho právo na obhajobu. Obvinený tento dovolací dôvod videl najmä v tom, že konajúce súdy nevykonali obhajobou navrhované dôkazy (daktyloskopické stopy, expertíza na oblečení, opätovné vypočutie odsúdeného G.) a nevyhodnotili usvedčujúcu výpoveď R. G. v kontexte s listom, ktorého obsah mal naznačovať, že ako obvinený nevypovedal pravdu a pod.

Za porušenie práva na obhajobu v zmysle § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. nemožno považovať obsah a rozsah vlastnej úvahy orgánu činného v trestnom konaní alebo súdu o voľbe použitých dôkazných prostriedkov, pri plnení povinnosti podľa § 2 ods. 10, resp. práva podľa § 2 ods. 11 Tr. por. Ak by záver súdu, že určitú skutkovú okolnosť považuje za dokázanú a už ju nebude overovať ďalšími dôkazmi, zakladal opodstatnenosť tohto dovolacieho dôvodu, odporovalo by to skutočnosti, že dovolací súd je viazaný zisteným skutkovým stavom, ktorá vyjadruje už vyššie spomenutú zásadu, že účelom dovolacieho konania je posudzovanie právnych otázok a nie posudzovanie správnosti a úplnosti zistenia skutkového stavu.

K tomuto dovolaciemu dôvodu vid' bližšie aj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 25. februára 2009, sp. zn. 3 Tdo 45/2008 – čl. 457 - 458.

Dovolací dôvod podľa písm. d/ § 371 ods. 1 Tr. por. je daný vtedy, ak hlavné pojednávanie alebo verejné zasadnutie bolo vykonané v neprítomnosti obvineného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Z obsahu predloženého spisu vyplýva, že vo veci boli určené hlavné pojednávania na okresnom súde na dni 8. októbra, 26. novembra 2007, 9. januára, 5. marca a 16. apríla 2008. Verejné zasadnutia na odvolacom súde boli určené na dni 12. augusta a 9. septembra 2008. Na všetky hlavné pojednávania i verejné zasadnutia bol obvinený V. predvedený z väzby, teda bol na nich prítomný.

Obvinený v podanom dovolaní neuviedol v čom konkrétne vidí dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. d/ Tr. por.

Dovolací dôvod podľa písm. g/ § 371 ods. 1 Tr. por. možno uplatniť ak dôjde k porušeniu zákonných ustanovení upravujúcich vykonávanie jednotlivých dôkazných prostriedkov.

Dovolanie obvineného neobsahuje ani jeden konkrétny dôkaz, ktorý by mal byť podľa jeho mienky vykonaný v rozpore so zákonom.

Týmto dovolacím dôvodom nie je možné napadnúť informatívnu hodnotu dôkazu, resp. spôsob hodnotenia dôkazu súdom. Nesprávne hodnotenie dôkazu možno napraviť v odvolacom konaní, nie však v konaní o dovolaní.

Dovolanie z dôvodu uvedeného v ustanovení § 371 ods. 1 písm. h/ Tr. por. je možné podať vtedy, ak obvinenému bol uložený trest mimo trestnej sadzby ustanovenej trestným zákonom pre trestný čin, z ktorého bol obvinený uznaný za vinného, alebo obvinenému bol uložený taký druh trestu, ktorý Trestný zákon nepripúšťa.

Ani jedna z týchto podmienok pre uplatnenie tohto dovolacieho dôvodu splnená nebola.

Obvinený v podstate namieta, že pri ukladaní trestu bola nesprávne aplikovaná asperačná zásada, jednak preto, že v návaznosti na § 154c ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1, ods. 3 Dohovoru jej aplikácia nie je nevyhnutná a obligatórna a jednak preto, že: „trestné činy spáchané obvineným pod bodom 1/ a pod bodom 2/ sú jednoznačne spáchané 1 skutkom – jednočinný súbeh (nie 2 skutkami)...“, čo znamená, že aplikácia asperačnej zásady je vylúčená.

V posudzovanom prípade dovolací súd musí konštatovať, že obvinenému V. bol uložený taký druh trestu, ktorý Trestný zákon pripúšťa a bol mu uložený aj v zákonom stanovenej trestnej sadzbe, ktorá je v tomto prípade od osem rokov osem mesiacov až trinásť rokov a štyri mesiace.

Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. je daný iba v prípadoch, keď rozhodnutie súdov spočíva na nesprávnom právnom posúdení skutku, alebo na inom nesprávnom hmotnoprávnom posúdení. Nie je možné s poukazom na dovolací dôvod uvedený v ustanovení § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku domáhať sa preskúmania skutkových zistení, na ktorých je rozhodnutie založené.

Uvedený dovolací dôvod pripúšťa iba právne námietky vo vzťahu ku skutkovému stavu zistenému súdmi nižších stupňov. Skutkový stav je pri rozhodovaní o dovolaní opierajúcom sa o tento dovolací dôvod hodnotený len z toho hľadiska, či skutok alebo iná okolnosť skutkovej povahy boli správne právne posúdené. Správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Východiskom pre existenciu dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., spočívajúceho v nesprávnom právnom posúdení skutku je popis skutku, ako bol ustálený v príslušnom výroku napadnutého rozhodnutia vo veci samej.

V posudzovanej veci skutok ustálený v rozhodnutiach konajúcich súdov bol správne právne posúdený ako zločin podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/ Tr. zák.

Dovolacia námietka obvineného, že vykonanými dôkazmi nebola preukázaná subjektívna stránka žalovaného činu, že nebol proti nemu zadovážený žiadny priamy usvedčujúci dôkaz a nepriame dôkazy sú nepresvedčivé, že neboli vykonané niektoré dôkazy (stery z rúk, daktyloskopické stopy a pod.), námietka vo vzťahu k dokazovaniu ohľadne zisťovania rozsahu prechováanej omamnej látky, nesúhlas obvineného s tým ako súd hodnotil vykonané dôkazy, najmä usvedčujúcu výpoveď spoluobvineného G., nemôže zakladať dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku.

Z uvedeného je nepochybné, že dovolanie podané obvineným z dôvodu § 371 ods. 1 písm. c/, písm. d/, písm. g/ písm. h/, písm. i/ Tr. por. sa neopiera o právne námietky, ale je založené výlučne na skutkových výhradách a na nesúhlase s výškou uloženého trestu. Ide tak o námietky, ktoré vecne nezodpovedajú zákonnému vymedzeniu uvedených dovolacích dôvodov.

So zreteľom na to, že v posudzovanej veci neboli splnené podmienky dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku, dovolací súd bez preskúmania veci podané dovolanie na neverejnom zasadnutí odmietol, postupom podľa § 382 písm. c/ Trestného poriadku.

Rozhodnutie bolo prijaté jednomyseľne.

P o u č e n i e : Proti rozhodnutiu o dovolaní opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 25. mája 2011

JUDr. Jana S e r b o v á , v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová